

HARELBEKE

ACADEMIE AHA! GEEFT UNIEK KUNSTBOEK AAN VLAAMS MINISTER WEYTS

“De buitenwereld tonen hoe belangrijk beeldend kunstonderwijs is”

HARELBEKE De Academie Harelbeke Anders! werd zoals alle andere academies hard getroffen door de gevolgen van de coronacrisis. Het leerkrachtenteam en directeur Evelien Van Gheluwe bleven echter niet bij de pakken zitten. Zij maakten een uniek kunstboek met enkele prangende vragen voor Vlaams minister van Onderwijs Ben Weyts.

DOOR **PETER VAN HERZEELE**

In 2020 ging de academie twee keer verplicht op slot. “Onze werking viel stil met alle gevolgen van dien. Niet enkel voor leerlingen die de interactie met de leerkrachten en medeleerlingen verloren, maar ook voor de leerkrachten, die zonder fysieke samenkomsten moeilijk hun begeleiding kwalitatief konden volhouden”, duidt directeur Evelien Van Gheluwe.

“Wij hadden ook andere kopzorgen: een teruglopend leerlingenaantal heeft gevolgen voor het lessenaanbod. Dat betekent in 2021 een daling van het aantal lessen en minder budget. Dat kan in het slechtste geval ook leiden tot ontslag voor leerkrachten.”

De academie voelde zich in de steek gelaten. Daarom nam Evelien Van Gheluwe het initiatief om samen met de leerkrachten het artistiek boek ‘Battlefield. Een beeldende stem’ te maken. “Studenten en leerkrachten bundelden 100 kunstwerken om op die manier de buitenwereld te laten zien hoe belangrijk beeldend kunstonderwijs is en wat de so-

Je ziet onder andere directeur Evelien Van Gheluwe, schep van Cultuur en Kunstonderwijs Francis Pattyn, Bea Vanoothuyse, Lieselot Derveaux en Sonia Coopman in de Academie Harelbeke Anders!. (foto LOO)

“Afstands- onderwijs werkt niet voor beeldende kunsten”

EVELIEN VAN GHELUWE
DIRECTEUR AHA!

ciële en maatschappelijke draagkracht is van deze unieke onderwijsvorm. Ze schreeuwen daarom ‘beeldend’ om hulp, voor hun onderwijs, hun academie, maar ook alle andere academies. De term ‘battlefields’ verwijst naar de slagvelden, de ateliers dus, nadat de pandemie raasde.”

RAKE OPMERKINGEN

In 2020 waren er 745 leerlingen, nu nog 690. “Een enorme terugval. Vorig jaar moesten de studen-

ten afstuderen omdat het ministerie vond dat er voldoende afstandsonderwijs werd aangeboden. Door de eigenheid van ons onderwijs gaat dit gewoonweg niet: geen atelier om in te werken, geen interactie met de leerkracht, geen fysieke begeleiding van het proces, geen tentoonstellingen en geen bijsturen. Iets beoordelen op de computer is nooit hetzelfde als in real life. Afstandsonderwijs werkt gewoonweg niet voor beeldende kunsten”, zegt Evelien, die in het boek enkele rake opmerkingen schreef.

“Daarin vraag ik een kans op een toekomst voor het volledige leerkrachtenteam, een kans om het aanbod voor de studenten te behouden, een kans om de student zijn/haar jaar over te laten doen zonder verlies van voorafgaande jaren, een kans om te voorzien in een financiële tegemoetkoming voor het opnieuw inschrijven.”

“Dit academiejaar weten we tot op vandaag nog niks: moeten de huidige studenten afstuderen of niet of mogen ze hun jaar op-

nieuw doen, moeten alle jonge niet vast benoemde leerkrachten gewoon hun job verliezen?” Directie en leerkrachten trokken met het boek naar de Vlaams minister van Onderwijs Ben Weyts (N-VA).

COMPENSATIES

Het bezoek aan Vlaamse minister van Onderwijs Ben Weyts was kort en krachtig. “Maar ik kon zeggen wat op mijn planning stond en wat in het boek stond”, vertelt Evelien Van Gheluwe. “Ik kon ook vragen of er compensaties komen voor het DKO. “Natuurlijk kwam er een diplomatisch antwoord. Hij zei dat deze compensaties er kwamen, maar niet voor alles wat we vroegen. Hij heeft het boek in ontvangst genomen en ik hoop dat het constant in zijn zicht blijft liggen en hij ons bij de onderhandelingen aan tafel niet vergeet.”

“Er wordt nu gewerkt aan een coronadecreet en met een beetje geluk is dit af na de paasvakantie. Hopelijk weten we dan meer.”

“We kregen niet
waarvoor we
betaald hebben”

Sonia Coopman, studente mixed media. (foto LOO)

HARELBEKE Sonja Coopman (66) was onderwijzeres tot 2013. In 2016 startte ze aan de kunstacademie in het atelier mixed media. Momenteel zit ze in het vijfde jaar. In juni studeert ze af.

“De twee laatste schooljaren zijn telkens voor de helft verloren gegaan door corona. Toch betaalden we het volledige bedrag aan inschrijvingsgeld. Door het ontbreken van enige tegemoetkoming voor de gemiste lessen, waren er dit jaar veel minder inschrijvingen”, vertelt ze. “Kunstonderwijs is zeer interactief met als basis een uitwisseling van ideeën. Online lessen volgen is geen optie. Het gebruik van het atelier is onontbeerlijk: aanleren van technieken, materialen en toestellen, het verwerven van inzichten en overleg met de leerkracht. Persoonlijk contact is een must. Er was onvoldoende persoonlijke begeleiding. We kregen niet waarvoor we betaald hebben.” (PVH)

“We hadden graag een extra jaar gekregen”

WAREGEM Bea Van Oosthuyse (60) genoot een opleiding textieltekenen. Ze volgt het achtste jaar beeldhouwen en ruimtelijke kunst, het tweede jaar specialisatie: haar laatste jaar. “Sinds maart 2020 krijgen we nauwelijks onderwijs. We kunnen bijna niet werken en krijgen minder begeleiding bij onze dikwijls complexe werken. Het sociale contact en de motivatie valt weg”, vertelt Bea. “De weinige lessen vielen soms weg door corona of quarantaine. Als laatstejaars moeten we een doel halen en voor een jury komen. Waarschijnlijk halen we dit niet. We hadden graag een extra jaar gekregen. Dat hoeft niet gratis te zijn maar

wel als volwaardige leerling met de nodige leerstof. Als dat niet kan, kregen we graag een deel lesgeld terugbetaald als compensatie. Anders vrees ik dat er nog minder leerlingen zullen inschrijven.” (PVH)

“Alles wat we opbouwden, was ineens weg”

BAVIKHOVE Lieselot Derveaux (27) is acht jaar leerkracht en al drie jaar pedagogisch coördinator. “Veel beslissingen en maatregelen werden zeer laat genomen en gecommuniceerd. Het was vaak halsoverkop onze planning omgooien, beeldende lessen geven via computer en de jonge leerlingen bereiken via mail. Het proces dat je anders tijdens lessen hebt, viel volledig weg”, zegt Lieselot. “De academie is voor onze leerlingen een uitlaatklep, een bezigheid om te ontladen van de vele prikkels uit het leven. Door de maatregelen werd dit voor een groot stuk van hen weggenomen. Sommigen bleven hierdoor of uit angst besmet te

worden weg. Zij wilden niet nog eens de grote som geld betalen en een opleidingsjaar kwijtspelen. Alles wat we als academie doorheen de jaren hadden opgebouwd, was ineens weg.” (PVH)